

Premijer Andrej Plenković je slavođobitno priopćio urbi et orbi na početku sjednice Vlade kako se predviđa rast gospodarske aktivnosti u ovoj godini za cijelih 9,0%. To je veliki rezultat ma koliko se ne slagali s politikom gospodina Andreja Plenkovića.

Jednostavan je odgovor zašto se je Hrvatska tako brzo oporavila od krize koju je uzrokovala koronavirus. Nesigurnost, neizvjesnost i, ne najmanje važno, želja da se europski građani oporave od razno raznih šokova, stresova i ograničenja iznenadio je dolaskom velikog broja turista u Hrvatsku. To priznaje i sam premijer ali, potom dodaje, spremnost i odlučnost naše Vlade te pravovremene mjere osigurale su dinamiziranje gospodarskog rasta i uspjeh turističke žetve. I to ne bilo kakvog rasta već najvećeg zabilježenog rasta od 9,0% što je u odnosu na pad gospodarske aktivnosti u prethodnoj godini od 8,1% mali porast ali ipak porast. To je hvale vrijedan rezultat. On puno znači jer će, ukoliko nam se ne dogodi novi šok, omogućiti potrebne reforme koje se teško, ako uopće, provode u vrijeme depresije. Naš je premijer osobno priopćio hrvatskom puku na početku sjednice Vlade što je, na neki način, „packa“ Hrvatskom saboru koji nije prihvatio Godišnje izvješće o radu Vlade. Tako se je naš premijer Andrej Plenković pokazao zakonodavnom tijelu gdje mu je mjesto i tko je gazda. Važno je reći kako je naš premijer Andrej Plenković morao kazati kako se je promijenila ekonomska politika Bruxellesa u odnosu na politiku koja je produbila prethodnu krizu. Vlada je blagodati nove politike pripisala sebi kako bi još jednom pokazala kako vodi optimalnu politiku. Dobro se sjećamo kako se je za vrijeme prethodne krize savjetovalo grčkoj vladi da proda otoke kako bi izmirila svoje obveze prema inozemnim vjerovnicima. Kamatne stope su odletjele u nebo, a socijalni račun su platili i danas plaćaju grčki građani. Treba javno, jasno i precizno kazati kako je HNB riješila krizu izazvanu pandemijom koronavirusa jer je pokrenula tiskarski stoj koji je povećao preko noći likvidnost države koja je toko dobivena sredstva plasirala gospodarstvu kako bi se sačuvala radna mjesta. Tada sam kritizirao, upravo na ovim stranicama, program vlade premijera Andreja Plenkovića. Naime, neki su se problemi riješili, neki su se prolongirali a neki će se tek rješavati.

Ugrubo rečeno zahvaljujući novim mogućnosti koje je donio Bruxelles premijer Andrej Plenković je intervenirao kako je znao i umio. Cijena koju ćemo platiti bit će manja zahvaljujući bespovratnoj i kreditnoj pomoći Bruxellesa. Cijena koju smo platili iznosi 7,4% BDP-a (27.851 milijun kuna) u 2020. godini i 4,5% BDP-a (18.853 milijuna) u 2021. godini. Cijena nije mala, ali je prihvatljiva posebno ako se ima u vidu ekspanzivna politika i rezultati politike koju je dozvolio Bruxelles. Svega toga nije bilo u vrijeme prethodne krize. Analiza učinjenog je potrebna ne samo zato da se ocijeni politika vlade premijera Andreja Plenkovića, već još više da se steknu potrebna iskustva za buduću krizu koja je moguća već sutra. Dramatične promjene političkih odnosa na globalnoj razini, posebno odnosa SAD-a i EU-a, upozoravaju kako se je potrebno pripremati za nove i nepoznate izazove koje će nužno zahtijevati nova kriza.